

શ્રી તત્ત્વસત્ પરમાત્મને નમઃ
 સ્વર્ગસ્થ શ્રીમંત કેપ્ટન હીઝ હાઇનેઝ
 મહારાજા સર રણજીતસિંહજી સાહેબ
 બહાદુર કે. એ. આઈ. ઈ. વાલીયે
 રીયાસત બરવાનીના આશ્રીત
 શ્રી ભારત નાટક કંપની ખેલ
 શીખ સમ્રાટ
 રણજીતસિંહજી.

નાટકના ગાયનો અને સંક્ષીપ્ત સાર

કીંમત ૩ આના.

गूजरात विद्यापीठ ग्रंथालय

ग.रा.ली. कॉपीराइट विभाग

अनुक्रमणिका १५८३०

वर्गीक

सूचक नाम २०१७ त वि३३

दिनांक :- २०९

સ્વર્ગસ્થ પરીમાર્ગ નમઃ
 રવગરિય શ્રીમત કંપની હીઝ હાઇનેઝ મહારાજા સર
 રણજીસિંહજી સહિત બહાદુર કે. સી. આઇ. ઇ.
 વાલીયે રીયાસત બરવાનીના આશીર્વાદ

શ્રી ભારત નાટક કંપની.

સંસ્કૃત સાર

રાણજીતસિંહ.

નાટકનો સંક્ષીપ્ત સાર અને ગાયનો

સંસ્કૃત સાર

શ્રી ભારત નાટક કંપની માટે છપાવી પ્રસીદ્ધ કરનાર

—: શ્રી ભારત નાટક કંપની. :—

૭૦ સુર્યપ્રકાશ થીયેટર—મુરત.

—:(૦):—

આવૃત્તિ બીજી.)

સને ૧૯૩૧.

૧૫-૫-૩૧

ક્રીંમત ૩ આના.

રણજીતસિંહ નાટકના મુખ્ય પાત્રો.

૪-૧૨-૬

મુખ્ય પાત્રો.

રણજીતસિંહ—પંજાબનો નર કેશરી (શીખ સમ્રાટ)

ખરગસિંહ—પંજાબનો યુવરાજ

હરીસિંહ—અમર પ્રભાચારી પ્રચંડ શીખ યોધ્ધા

લાલસિંહ—પંજાબનો દેશદ્રોહી સેનાપતી

મુઝફરખાન—મુલતાનનો સ્વતંત્ર સુબા

આઝીમખાન—કાશ્મીરનો લપટ સુબા

જખમરખાન—તેનો નીચ સલાહકાર અને સેનાપતી

રંગીલકાકા—એક ભોળો વૈલુક સદગ્રહસ્થ કાશ્મીર

વીલાસી—બલિચારી વહદ

વઠેલ—નામ પ્રમાણે ગુણુ ધરાવનાર વહદનો શિખ

દેવલો—વહદનો નોકર

સ્ત્રી પાત્રો.

પદ્મા—પંજાબનો મહારાણી (ગામેશ્વરી)

જીન્દન—રણજીતસિંહની ઉપ પત્ની

ખન્ના—શાહસિંહની ભાણેજ (દેશભક્ત વિરાંગના)

નજીફનીસા—આજમખાનની ભગમ

રૂપાણી—રંગીલની સ્ત્રી

દેવલી—રંગીલની નોકરાણી

ચાપદાર સીપાહી દાસીઓ ત્રાંગેરે

અંક ૧ લો. અંગળાચરણ.

અં. ૧ લો પ્ર ૧ લો મુલતાનનો કીસ્સો કેદ થયેલ હરીસીંહ નળવાને મુલતાન પત્ની મુઝઝરખા તથા તેના સેનાપતી જબ્બરખાએ સમજાવવો હરીસીંહની અડગતા અને જાતી પ્રેમ મુલતાનપત્ની નળાને સમજાવતાં રણજીતે આવી બચાવ કરવો સુમાતું મૃત્યું જબ્બરખાનું પક્ષાપન મુલતાન પતન શીખ વીજ્ય. ટેબલો

પ્ર. ૨ લો કોમીક રસ્તો.

બુઢા રંગીલ કાકાનું નવી જુવાન સ્ત્રી સાથે આવવું વધદ અને વહેલનું રંગીલ કાકાને મળવું. રૂપાળીનું સ્ત્રી ચરીત વર્ણનો વહેલનો મોહ વહેલની વહેલતાની શરૂઆત.

પ્ર. ૩લો રણજીતની કચેરી રણજીતે ખુશી થઈ હરીપુરની જગીર હરીસીંહ નળવાને આપતી લાલસીંહની લુચ્ચાઈ સમ્રાટનો ક્રોધ અને લાલસીંહનું અપમાન લાલસીંહે બદલો લેવાની મનમાં પ્રતીજ્ઞા કરવી બાદ રણજીતે ખરક કુમારને કાશ્મીરપર સ્વારી કરવાની આજ્ઞા આપી ટેબલો

પ્ર. ૪થો ખન્નાં કુમારીનો આવાસ સખીયો સાથે ખન્નાની હાસ્ય વીતોદ બાગમાં લાલસીંહ તથા કુમારનું આવવું ખન્નેમાં બોલ ચાલ લાલસીંહ કુમાર પર ફેર કરવા જવું ખન્ના દ્વારા બચાવ ખન્ના ખરકનો પ્રેમ.

પ્ર. ૫મો જીન્દનનો મહેલ અંતહપુર જીન્દન તથા લાલસીંહની નીચ મતલબ લાલસીંહે રણજીતનું ખુન કરવા જીન્દનને સમજાવી જવું બાદ રણજીતનું આવવું અને નીદ્રાધીન થવું જીન્દને તેને ખંજર મારવા જતાં ખન્નાથી બચાવ જીન્દને વાત બદલી રણજીતને જાગૃત કરી ખન્નાં રાણીપર કલંક ચડાવવું રણજીતનું ગુસ્સે ધઇ ખન્નાને મારવા જતાં હરીસીંહથી બચાવ. ખન્નાને દેશપારની શીક્ષા. ટેબલો.

પ્ર. ફો-ફોમીક રૂપાળી પાસે વઠેલ તથા વઢેલું આવવું રંગીલ કાકા અચાનક આવતાં રૂપાળીનું ચરીત્ર અને વઠેલની વઢેલતા રંગીલ કાકાનું મોહનપણ.

પ્ર. જમો-હરીપુરનો બગીચો લાલસીંહ તથા કાશ્મીરના સુખાનું સેનાપતી જળ્પરખાન સહીત આવી છુપાવું યોગેશ્વરીનું ખરક તથા હરીસીંહને ચેતાવવું યુદ્ધ સુખા તથા જળ્પરખાનનું પલાયન થવું લાલસીંહે મહેલને આગ લગાડવા જતા યોગેશ્વરીથી બચાવ.

ડોપ ટેબલો.

અંક ૨ જો.

પ્ર. ૧લો લાહોર પાસેનું જંગલ

યોગેશ્વરીના થયેલા યુદ્ધ વિષયક વિચાર. લાલસીંહનું આવવું પ્રયત્ન નિષ્ફળ થવાથી શોક કરવો. જીન્દનનું અમૃતસરથી પાછાં ફરતાં લાલસીંહથી મુલાકાત અરસપરસની વાતચીત બાદ કાશ્મીરપતી પર યુદ્ધનું ફેલેણ લઇ જતા હરીસીંહનું આવવું. લાલસીંહ તથા જીન્દનને તેને પોતાના પક્ષમાં મેળવવા પ્રયત્ન કરવો. હરીસીંહની અડગતા. આખરે વાતને પલટાવી હરીસીંહને વિદાય કરવો. અને ફરીવાર તેને સપડાવવાનો વિચાર કરી. બંનેનું જવું. યોગેશ્વરીનો તેમના દેશદ્રોહી કૃત્ય માટે અફસોસ.

પ્ર. ૨જો હરીપુરનો બગીચો

ખન્ના અને ખરકનો પ્રેમ પ્રસંગ. ખરકનું જવું. બાદ લાલસીંહનું જળ્પરખાન તથા સીપાહીઓ સાથે ખન્નાનું હરણ કરવા આવવું ખન્ના તથા લાલસીંહનો સવાદ. ખન્નાની વીરતા લાલસીંહની નીચતા. સીપાહીઓ અને ખન્નાનું યુદ્ધ, વીરાંગનાનું વીરત્વ આખરે જળ્પરખાન દ્વારા લાલસીંહે ખન્નાનું હરણ કરવું.

ટેબલો.

પ્ર. કન્ને વહદ વીલાતી તથા વઠેલનું રૂપાળીને ત્યાં ન જવા પ્રતીક્ષા કરવી.

પ્ર. ૪થો રાજમહેલ-ચોગેશ્વરીએ આવી પન્નાના હરણની ખબર આપવી. રણુજીને ઉશ્કેરાઈ કારમીરપંતન માટે ખરકકુમારને દૂરમાવવું.

પ્ર. પમો આઝમખાનનો દરબાર-આઝમખાંએ હરીસીંહને ક્યદ કરવો. બાદ જન્નાનું આવવું. ખળાતકારની તૈયારી બેગમનું વચ્ચે પડવું. આખરે સુખાના હાથે બેગમનું ખુન.

પ્ર. ૬ઠો-વઠેલ તથા રૂપાળીનો પ્રેમ. બાદ દેવલીયે દેવલાને રૂપાળી તથા વઠેલની તમામ હકીકત બોળાસાવે જાહેર કરવી. રંગીનકાકાનું સાંભળવું.

પ્ર. ૭મો-આઝમખાનનો નદી કીનારે મહેલ. લાલસીંહ અને આઝમખાનની મસલત અને એક બીજાની પ્રપંચ જાળ બીજાને છે લાલસીંહે હરીસીંહને ઠાર કરવાની સલાહ આપી જવું. બાદ પન્નાને બોલાવી આઝમખાને તેના પ્રેમની માંગણી કરવી. પન્નાનો ઇન્કાર આઝમખાને તેના હરીસીંહને બોલાવી પન્ના પેતાને પરણાવવા કહેવું હરીસીંહનો ઇન્કાર. આઝમખાને હરીસીંહને ઠાર કરવા જવું ત્યાં ખરકકુમાર વેન્યુરા વીગેરેનું આવવું જખખરખાં ક્યદ અને સુખાનું પંચાયત થવું.

અંક ત્રીજો.

પ્ર. ૧લો-ચોગેશ્વરીના પોતાના દેલની હાલત વિશેના વિચાર ત્યાં લાલસીંહનું જખખરખાનને ક્યદ કરીને લાવવું, લાલસિંહે ખરકકુમાર પાસે ક્ષમા માગવા સમજાવવું જખખરખાનનું કુમાર પાસે ક્ષમા માંગવી

કુમારે વેન્યુરાને લખી આપી છે કે મેં મારાં જોખમે જળખરખાને છુટો કર્યો છે જળખરખાન બંધન મુક્ત થાય છે.

પ. રજો-લાલસીંહ રણજીતસીંહ પાસે જળખરખાનને કુમારે છાડી દીધા આખત ફરી યાદ કરવી. રણજીતનો કોવ અને ખરકને કેદની શીક્ષા.

પ્ર. ડબ્બે કામીક રંગીલ કાકાનું ઘર-વંડેલ સ્ત્રી વેશમાં આવતું બાદ વીલાસી વધદનું પણ આવતું. બંને ગુરૂ ચેલાની ચાલઝડપ બાદ રંગીલકાકાનું આવતું થતાં બંને ગુરૂ ચેલાનું સાડી પેહરી સાસુ વહુ બની જતું ભોળા રંગીલકાકાનું ભોળપણ રૂપાણીનું સ્ત્રીચરિત્ર.

પ્ર. ૪થો જોલ-ખરકકુમાર પર જીન્દન તથા લાલસીંહનો જીલમ યોગેશ્વરીયે તે દ્રશ્ય બતાવતાં રણજીતનો કોવ લાલસીંહ તથા જીન્દન કેદ.

પ્ર. પમો-દેવલા દેવલીનો હાસ્યરસ.

પ્ર. ૬ઠો-કાશ્મીરનો કાલ્લો.

રણજીતસીંહ ખરકકુમારે આવી કાલ્લો સર કરવો જળખરખાન તથા સુખો કેદ.

પ્ર. ૭મો કાશ્મીર પતન-રંગીલકાકા પોતે રૂપાણી બની વંડેલ તથા વંડેલની પરીક્ષા કરવી આખરે રૂપાણી વંડેલ અને વધદને આંખ નાક કાન બીનાતો કરી કર્મેતો બદલો આપવો.

પ્ર. ૮મો રણજીતનો દરબાર-લાલસીંહ, જીન્દન, સુગા, તથા જળખરખાનનો રણજીતે ન્યાય કરવો સર્વને શીક્ષા ફરમાવવી ત્યાં યોગેશ્વરીયે પન્ના રૂપમાં પ્રગટ થઈ સર્વને મારી આપવી.

ખાંખાઓ—

શભુસુત ગજનન

પ્રથમ નમુ દેવમાણી

સત્ય ચરણ વિદ્યદરણ સ્મરતાં સુખ ઉપજે મન

સીધીવંત એકદંત ખાલયદ્ર ગજવંદ

વિપુલ ત્રીશુલા પાણીધરણ વિદ્યાધન મોક્ષમાર્ગ

મંડન ખંડન પાપ તાપ ત્રીવિધકરદેવા-શંભુ

જનડીયો—

ગીન ગજરોરે છોટી લાડીરો મજરો ગુથીલાવરે માલણ
તારોગીન ગજરો

શેરીયેને શેરીયે પનો સંચર્યા મોહનજી

સમૈયાં આવે છે મારા સાથ મારા રાજ 'ગુથીલાવ

રંગીલ-રૂપાળી-દેવલી-વીલાસી—૩

કીધો આ ભરી આજ મને વહાલા વડદરાજ

ફી લેવાને રાજ ઘેર આવજો

લલે આવિશું ઘેર હશે આપનીજો મહેર કરશું

રોજ લીલાલહેર ઘેર આવજો.

મહાથી મીઠળ ખાંધ્યું મેં નામનું પુરણ તમે પીયું ખારા

આપું જોખન આ અમુલ્ય દામનું લુટો લાલનજી મારા

રૂપાળીઆ થયાં સાજાં અમારાં ડંકા ખજવો સારાં

વાગે ડંકાપર ડંકા ફાળ્યા છે વડદખંકા ભારે જીતી લંકા

પાછા ઘેર આવજો

કીધો આભારી આજ

વારાંગનાઓ—

સાખી ૪

ખનસંવરનેકા મુઝે કલતકન અસલા ધ્યાનથા

શૌખથા દીલમે નહસરનથી ન કુછ અરમાનથા

આમદ આમદડી જવાનીથી નયે સામાનથા
અળતો ડેરહયેં ખડેપહેલે જહાં મ્યદાનથા
સખી સાવન આયોરે સેજરીયાં ખાટી હયે પડી
સૈયાં નહી આયોરે

સાસમેરે બસમે સુસરમેરે બસમે
ખાલા જોળનરે દોતો નહી મોરે બસમે

અન્નાકુમારી—

૫

ખીલી વસંતરે ચમકાવે ચીત ચમકથી ચમકાર વેલીવળી
ખીલ્યું જોળનીયું મારું જોળન જુલેરે વાયુવહેરે
વિરહી જળમેરે ચમકાવે

વસુધાની વાડી ખીલી શી-જીયાળી કુસુમખીલેરે કળીયે
કળીયેરે ચમકાવે ચીતચમકથી ચમકાર વેલી વળી ખીલી

અન્નાકુમારી અને સખીયો— ૬

ઠ્ઠાલમની સંગે વિટાશે તું વેલડી

પંખી પંખીણીની બનશે સુખેલડી

સમજાશે લેહી સોમાના સાહેલડી બાળા અલખેલડી

કાંન્યનની ઘેલડી વિટાશે સાહેલડી

બ્રહ્મચર્ય ભાવનામાં ભમતી કૌમાર્ય કુંજે રમતી

ગું બાણું સઉ સારતણા લેહા સાહેલડી બાળા અલખેલડી

દાનચનની ઢેલડી વિટાશે સાહેલડી “ વ લમની સંગે ”

અન્ના તથા ખરક—

૭

ખાંધા મને ખ્યારી પ્રેમના પાશમાં સુભગ સુખદ

પુણુપાય સોંપી કાય ખાંધી

(સુગ ધાય

માલણ હું કુલવાળી મોહન છે કુલમાળી

કળી અલી વિણ અકળાય ને સુકાયને કરમાય-ખાંધી
જાદુની જાળ ઢાળી લીધો તે પાંખી પાળી
ભુરકીથી ભુલ્યો ખધુ ભાન ચુક્યો સાન લાગી તાન-ખાંધી

છન્દન—

૮

આવો આવો રસભોગી રસીકા તલસી રહી-આવો.
સરોવર પ્રેમ ગોતી ચરહું સળી હું મોતી
ઝુકી ઝુકીને જોતી ક્યાં છે મમ પ્રેમ મોતી
વારી અલગ કરી લઉં છું હું મોતી હરી-આવો
જની હું કુમુદા કુમુદી ત્યાજી છું ક્ષાર સીન્ધુ
યાતુ છું રસનું ખીન્દુ વાયુ છું ઉમતો ધન્દુ
આવો આવો તલસાવો નહીં હું તલસી રહી-આવો

ગપનારીયા—

૯

મીઠી લહેરો (૨) જોગન સરવર છલકાય માફ મનડું
ખડું હરખાય

અમૃતરસ છલકાય અધરથી અમૃતરસ-છલકાય
માફ જોગન જોલાં ખાય.....મીઠી
પરી રલજીને ચહાય કે તનમાં તાલવેલી થાય
કુંદો કુંદો જોગન જાય.....મીઠી

રૂપાળી-રંગીલ—

૧૦

ચાલો પાતળીયાજી પ્રેમથી પધારી જગતી કારો
વેર્યા કુલકલ્લ સેજમહીં પધારી જગતી કારો જગતી કારો-ચાલો

વાહ સહુણી સ્નેહ તમારો રાખ્યો તેવો રાખજો

ઠાહી ડમરી બકડી દેશો ના ના ના—(૧)

કુવે કે હવાડે પડું બહુડડુ ભુટ પાછથ વાગશે

પપુડ બોલે પું પું પું.

હુકમ કરમાવો કદરદાન—(૧)

કહું છું કે બેસીજા પગવગર ઉભીથા ભુલી ગઇ થપ્પડખ

રવારે તારો ખ્યાર (૧) ચાલો પાતળીયાજી

યોગેશ્વરી—

૧૧

પાપીના પોખાર કેવળ ચાર દીન દેખાય છે

અંતમાંતો ધર્મનો જય પાપનો ક્ષય થાય છે

રંકને રાજા બનાવે રાજવી ભુખે મરે

લેખ વિધીના પ્રબળ જગમાં સર્વદા કહેવાય છે

સંકટો આવે શીરે તેથી જરા ડરવું નહી

શાસ્ત્ર કહે છે સત્યને તો શ્રી હરીની સહાય છે.

અંક બીજો.

યોગેશ્વરી—

૧૨

સત્ય સીન્ધું શામસ્વાંમી સહાય થાંવો શામળા

લવ્ય છે વિપત્તી જાળ ટાળ કષ્ટ શામળા સત્ય સીન્ધું

તારી થાય જો કેપા થાય સુખજ સર્વદા

કર્ણધાર કાનુંડા તાર તરણી તુ તદા સત્ય—સીન્ધું.

યોગેશ્વરી—

૧૩

પ્રાણ અર્થી શરીર સમર્થી દેશની સેવા કરો,

દેશના ઉદ્ધાર અર્થે કાળથી પણ ના ડરો.

ગગન ગજે ગર્જનાથી, જયમાત ભારત ભારતી,
 ચમકે વિદ્યુતથી અસીને વસ્ત્ર કેશરીયાં ધરે,
 તીરખરછી તોપ ભાલા રૂપે પીચકારી થકી
 હોત્રી રમીને રંગ રૂધીરે અમર કીરતીને વરે
 ભારતીના બાળ સૌ સ્વાધીનતાને સાચવે
 આર્યના ગૌરવ થકી ઇતીહાસના પાના ભરે.

મનના તથા સાખીયો

૧૪

સ્નેહશરીરશસ્ત્ર શીરના મણી દેશને ઉધ્ધારવા સંહારવાઅરી
 ગાંજે દુદ્ધભીનાદ ગગને વળી સ્હાયથા સ્વદેશીયોને
 શંભુ શ્રીહરી

દેશધન અમારું જાંશે દાનવો હરી.
 દિવ્યદેહ ધારી અક્ષય સુખકારી પુનીત પદ કરી.

સાખી

મદમદન કરે અરીતાણું મંગળ કરી મહંત
 વિજયા તમ રક્ષા કરે સ્હાય થશે ભગવાન
 વિશમ દુખ દાગીને પધારજો ફરી વિજય કીર્તી
 માળ મોતી કંઠમાં ધરી
 ગાંજે દુદ્ધભીનાદ ગગને વલી સ્હાયથા સ્વદેશીયોને
 શંભુ શ્રી હરી.

દેશધન અમારું જાંશે દાનવે હરી દિવ્યદેહ ધારી
 અક્ષય સુખકારી
 પુનીત પદ કરી સજશરીર

ખરક-ખન-

૧૫

સ્વામી શુંભયશ પામેા જામેા જય જ્વજ વસુધામાં
 લીશણ રણમાં કર અસીધારી આશીશ પ્યારીઅરી વીઠારી
 ઇવર થાશે સ્હાયકારી ધર્મ ધુરંધર ધરણી ધારી
 આપો શુકનસારા દેવી તુ દેવીદારા પુણુ પ્રીતમ પ્યારા
 પાય તમારા સ્વામી

વીઠાસી વંદેલ-

૧૬

પણ લીધું પરનારી તજવાનું મેંમનથી
 હું પણ ઉધરેલો સુધર્યો કહું સોગનથી
 વિસરીદે ગઈ ગુજરીવાતો કેઠાર કંકણ પડેરયું
 હું પણ ડાહ્યો ડમરો થઈ બગધ્યાન હતું તે ખેરયું
 પણ લીધું
 લીધી દેક તો લઈ જાણું ચીતડુ રાખી ચપસી
 હું તો રાખીશ ચપસી તપસી તમે જવાના લપસી
 પણ લીધું

ખરક-

૧૭

જાઉં અરી ઉર રણવા રણમાં ગણુંના ભયને
 હણું હું ક્ષણમાં જાઉં
 સમર્થ છું પીતુ પ્રચંડ રણે જાઉં ધાઉં આજ ક્ષણે
 અસી ધરીને આ જાઉં (જાઉં છું)

કંચની-

૧૮

મહેશીલમેં જુમતાને જામે શરાખ આયા

સુઝી વો મસ્તીઆંકે શખલી નખવાળ આયા
 ઓરોકો દેખતેથે પરદા ઉઠા ઉઠા કર
 હમપર નઝર ને આઈ મુપરૂ ન કાળ આયા
 છુપકે કરી જસે આયે તો મુસે નીકલા
 કાંટોસે છુપકે છુપકે મેરા ગુલાબ આયા મહેશીલ

રૂપાળી—

૧૯

વદન આ શરદ ઇન્દુ શમલાળી ભેગીદે ભગવો
 લેખ ઉતારી.

રસીલી નયનો નખરાળી ભરેલી ભુરકીથી ભારી વદન
 કુચકટી અંજ ભેઈ બનેદંગ મદન પણ પુઠળ ફેરા ખાય
 જોખનીયું લુંટવાને લલચાય.....વદન

રૂપાળી-વડેલ

૨૦

પનઘટપર ખ્યારા આવળે
 તાપીનો ત્રટ શોભાવળે
 તમે બેઠકું મુજન ચડાવળે મારી પાસે મુખ લાવળે
 પછી ધીરે રહીને રાજ મને ંહાલી કહી બોલાવળે
 તારી કીકીઓ કામજુગારીરે લોળી ભરમાણી
 હું રાજ અને હું રાણીરે લોળી ભરમાણી
 શેર

નેકલેસ ને બ્રેસલેટ વળી રીંગો લાવો રાજ
 પણ આછા વાવલ વિણપીયુ નહી સરશે કોઈ કાજ રે
 લોળી ભરમાણી (પનઘટપર.)

દેવસો-દેવલી.

૨૧

દેવલા દેવલીને મળજે પાછો વેલેરો વળજે
 આલું રમવાની ગરજે શું રમશું નકડી કરજે
 રમશું રમત ગમત ખહુ સારી વર વહુ વરવાવાળી
 વર બનીને થયુંશું વહાલા
 હું વહુના આવો વહાલા કહીને ચુંબન તું કરજે
 પાછો વહેલેરો વળજે દેવલા

આઝીમખાન—

૨૨

રાંજે દુરકતકે સીવા કુછ તુમ્હે મનઝુરમી હયે
 કભી ગાલીમી હયે જીડકીભી હયે ચલ દુરભી હયે
 બહ શુમાની ન કરો આજ રહો ઘરમેરે
 ગબ અંધેરીભી હયે બાદ લભી હયે ઘર દુરમી હયે
 નખ્ખ દેખી તેરે બીમારકી તો બોલાતબીબ
 તપભી હયે દર્દભી હયે સીનેમેં નાસુરમી હયે
 ધદકા દીન હયે આ ગલે લગબ બની
 રસ્મે દુનીયાંભી હયે મૌકાભી હયે
 દસ્તુરભી હયે.

ડોપ.

અંક ત્રીજો.

યોગેશ્વરી—

૨૩

ભારત ભુમીને ઉદ્ધારજોરે જગસ્વામી
 રે બહુનામી કુખતાને તારજો જગનાથ
 આકૃત છે દીનપર ભારી જાયે સ્વાધીનતા પ્યારી
 કુખની રજની અધીયારી વારે આવો ગીરધારી
 કુખતાને તારજો
 દાવા નળ દેશનો ઝટ ઠારજોરે જગસ્વામી જગનાથ

રૂપાળી-રંગીલ—

૨૪

જોઈ મુસ્ત તમારી આ મોઢક મધુરી મારા અંતરમાં
 કાંઈ કાંઈ થાય છે મને સાડી અપાવોને સારી
 જોઈએ જડ નાકે રૂપાળી કહે તો સાડી અપાઉં
 નાકે હીરો જડાઉં સારો સોનીડો તેડાવું
 ઘડે ટપ ટપ ટપ જો
 અપટ્ટોટ ફેશનમાં ફરશું હાથ ગળામાં ઘાલી
 રમણી ન મણી છે રૂપાળી ગોહર કલકતાવાળી
 જોઈ સુરત

દેવલો-દેવલી—

૨૫

વેઠ વિંટી વીછુંવાને વાળી મારા વાલમાં
 ઝીણા ઝીણા વળી ભુમણાં ઘડાવો
 નવસેરો એક મોતી કેરો હાર મારા બહાલમાં
 નવિન રસીક નથની ઘડાવો

રૂમ ઝુમ પગપાન કરાવેા કરના કંકણ સોને મઢાવેા
ઉત્તમ ઉંચું અમ્મર લાવેા ઝીંકુમરી કાંગડી શીવઢાવેા
લઈ આવેા (૧) રસીકરાજ મનભાવેા વેછ વિંટી

૨૬

વહેલ વીલાસી-વૈદ રંગીલ-દેવલી-દેવલો—

જે જે લોકો આવા આશક નાદાન
પરનારીના પ્રેમે કરડાવ્યેા કાન
કપાવ્યું નાક બનીને હેવાન
બગની સમાન ધરીને ધ્યાન પરનારી મોહજનથી
થાશે હેરાન

કીધા જુવાનીમાં ખોટા ખ્યાલે

હાથે કરી મેતો ભવ બાળ્યેા

ભીજનો પ્યાર અંતે ખુવાર કાંટાનું બીજાનું જોડાનો માર

યોગેશ્વરી—

૨૭

કરોના રૌશ અય રાજન એ નાદાન નારી છે

ન કર રૂદન બહેન જીન્દગી જે ઉધડી આંખ તારી છે

આ અવનીમાં અધમ જનોની અંતમાં થાયે

આવી ગતી પાપીનો પ્રલય થાયે અંતે ધર્મો જય થાયે

રૌશના રાજન

સમાપ્ત.

આ ગાયનની ચોપડી સુરત બરાનપુરી ભાગોળ ભાજવાળી પાળમાં
આવેલા શ્રી “ અંગિકા વિજય ” પ્રા. પ્રેસમાં
દગ્ગોવનદામ દગ્ગીશનદામે છાપી.

